

מסורת הש"ס

(א) ומרקי ית. ע"ש.
(ב) ברכות לה. (ג) ברכות
לב. יומא פ"ד. (ד) תענית
ט"ז. (ה) ע"ש. במלכות.
(ו) ספלים דף. (ז) ו"ל.
יחסיין י"ד ק' מנחם נטף
מלכס ד דיהרין הגולה
שם הדרס והמקדן וכן נטיל
גמ' לה. אכן היקדים חת
בירושלים ולא הגולה כלל.

הנהגות הב"ח

(א) גמ' ויטעם כהוב
ויטעם כלי' וזאת ד נחמק:

הנהגות הגר"א

(א) גמ' ראה וטעם דמתי.
נחמק מינת דמתי.

מוסר רש"י

גדול להקב"ה. אה
נכמתי. ונכמתי ישראל.
שכחתי הפירות לוקין
(ברכות לה). ואומר אין
פסע. ולי שיהא מיקל.
רוחם האחרים ונמתי ממתי
לפסות כן ליהנות מן העולם
הזה כלל נכמתי. ולכן נקרא
זה המיקל חזר ליהנות משמתי
(שם). ונכמתי. (שם דף.
ומשכחתי ומתיק (שם דף).

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

קב.

עין משפט
נר מצוה

בח א מ"י פ"א מ"ח
מנינה הלכה א:

תורה אור השלם

1. ראמרי י"א אל דהא יען
אשר הטיבת לעשות
ה' אשר בעניי ככל אשר
בלבבי עשיתי לביא
אחאב בני רבעים ישוב
לך על כסא ישראל.
מלכים ב י' ל
2. ויהא לא שער ללכת
במחנה י"א אלהי ישראל
העם ויאמר ישראל
אחאב עבד את הבעל
מעט ידעא יעבדו
מלכים ב י"ח
3. ויקבץ יהוא אל כל
העם ויאמר ישראל
אחאב עבד את הבעל
מעט ידעא יעבדו
מלכים ב י"ח
4. וישחטו שנים
העמיקו ואני מוקד
לכלם. והשחט ה' ב
ידיו בעת ההיא
וירבעם וצא מירושלם
וימצא אתו אחיה
השילוני וקצב בדרך
והוא וקצב בשלמה
והשחטו וישחטו לבדם
בשדה מלכים א י' טז
5. ויהי בעת ההיא
וירבעם וצא מירושלם
וימצא אתו אחיה
השילוני וקצב בדרך
והוא וקצב בשלמה
והשחטו וישחטו לבדם
בשדה מלכים א י' טז
6. ויהי בעת ההיא
וירבעם וצא מירושלם
וימצא אתו אחיה
השילוני וקצב בדרך
והוא וקצב בשלמה
והשחטו וישחטו לבדם
בשדה מלכים א י' טז
7. בה אמר י"ב בעת רצון
עניתיך ויבוס ישיעיה
עורתי וארצך ואתך
לברית עם לוקים ארץ
לנחלם.
שמואל וישעיהו מ"ט
8. וקצב לך נחיה את
העם אל אשר דברתי לך.
וזה מלאכי ילך לפניך
ויבוס פקדי ופקדתי
עליהם וקצבם.
שמות לב דף
9. ויהי בעת ההוא ויהי
יהודה מאת אחיו ויש ער
איש עדלמו ושמו
חזקיהו בראשי לוח א
10. וילך חרבעם שבם
כי שבם כל בא ישראל
לחמליך אתה.
מלכים א יב א
11. לכן תחני שלוחים
על מורשת גת כתי
אביבם לאבונם למלכי
ישראל.
מלכים א יב א
12. גזול אביו ואמו
ואמר אין פשע חבר הוא
לאיש משוחות.
מלכים ב כד
13. ה' לוי נתמלא זאת
עם נבל ולא חכם וזאת
הוא אביו קנן חכם עשך
והכנף. דברים לב ו
14. שמע בני מוסר אביו
ואל תטש תורת אביו.
משלי א ח
15. כי קרע ישראל מעל
בית דוד וימליכו את
ירבעם בן נבט ויהא
ירבעם את ישראל
מאחרי י" ויהחטאם
והקא גדולה.
מלכים ב י"ז כא
16. אלה הדברים אשר
דבר משה אל כל ישראל
בעבר הירדן במדבר
בערבה מול סוף בין
פארן ובין תפל וכלן
והציתו ויהי וזה.
דברים א א
17. ויקרא באוני קול
גדול לאמר קרבו פקדתי
העיר ואתה ואתה
בדו. ויחזקאל א א
18. אתה הדבר הזה לא
שך וירבעם מדרבו הרעה
מאחרי אביו ר' אבא אחר
שיתפשו הקב"ה לירבעם בכבודו ואמר לו חזרו
בן ר' אבא אחר שיתפשו הקב"ה לירבעם בכבודו ואמר לו חזרו
בן ר' אבא אחר שיתפשו הקב"ה לירבעם בכבודו ואמר לו חזרו

וזה. ואין גזילה כלפי מעלה וכלפי מטה כנסת ישראל אלף וז' בלבד שמונה
מלכך כנסת ישראל הוא גזול להקב"ה שחמשים מקדן על כל דבר
ודבר ברכה כדלמך התם (נכמתי דף לה). כל העולם ואינו מבין
נקרא גזול שנאמר לה' הארץ ומלואה: כשם מקלות הממונות וז' אל
זו. כלכס שיש בידו מקל א' ומכס בו

מקל אחר ומתמו ומשליכו ברחוק כך
היה ירבעם את ישראל מאחרי ה'
בעל כרסם: ודי וזכ. אידי דאירי
עד השתא בעגלים של ירבעם מפרש
ה' קרא: מסוך קופה של כשר.
כשם לו הרבה ללכת הוא נוהס: עד
ירבעם היו ישראל יונקים מעגל אחד.
לוקין על חטא עגל אחד שעשו במדבר:
ה"ג מכאן ואילך היו יונקים מעגלם
עגלים. שנים מירבעם ושליש של
המדבר. ולפי מה שכתוב בספרים
שנים ושלושה עגלים יתחל לומר
משנים שעשה ירבעם ושליש שעשה
במדבר ושלושה היינו שליש: עד
(משלי ג) שלשה המה נפלאו ממני
וארבעה לא ידעתיים: אחד מעשרים
וארבעה כהכרע ליער. ללא דוקא
אלא כלומר דבר מועט מאד כמה שקף
המשקל נטיל לזר זה יותר מזה: דוד
כ"ג (דף פט). כמה היה הכרע ליער:
לאחר כ"ד דורות. למעשה העגל:
פסוק וז. דכתיב בעגל ויבוס פקדי
והכא כתיב לדקיה כשחזר הבית כמוב
קרבו פקדוהו העיר קרב אותו מעשה
שנאמר ויבוס פקדי וממעשה העגל
עד לדקיה כ"ד דורות דכתיב נחשון
נעשה העגל לא חשון כמה דורות
נחשון עד לדקיה נחשון שלמון בנו
נעונו בנו עובד בנו ישי בנו דוד בנו
שלמה בנו רחבעם בנו אחיה בנו
אסא בנו יהושפט בנו יורם בנו אחזיה
בנו יואש בנו אחזיה בנו עוזיה בנו
יוסם בנו אחז בנו חזקיה בנו מנשה
בנו אמון בנו יאשיהו בנו יהואחז
ויהויקים בנו ומלכו זה אחר זה ודוד
אחד הם ויוחזקן בנו של יהויקים
היה כ"ד. ויהויקים לא סיים מלכותו
שהוגלה לנצל עם החרס והמסגר
והמלכו לדקיה דודו נמקומו והלכו
לא קא חשיו לדקיה דוד כלפיה
נפשיה דהוא מלך דוד כ"ד: דהוא
דריש כשלמה מלכים. דהוא קאי
במתני' דשלמה מלכים אין להם חלק:
איתפח

אמר רב שכל תלמידי חכמים דרמין לפנייה כעשבי השרה ואיכא דאמר
שכל מעמי תורה מגולין להם כשרה: לכן תחני שלוחים על מורשת גת בתי
אכזיב לאכזב למלכי ישראל אמר ר' חנינא בר פפא יצאה בת קול ואמרה להן מי שהרג את הפלשתי והוריש
אתכם גת תחני שלוחים לבניו בתי אכזיב לאכזב למלכי ישראל אמר רב חנינא בר פפא כל הנהגה מן העולם
הזה בלא ברכה כאילו גזול להקב"ה ובנסת ישראל שנאמר גזול אביו ואמו ואומר אין פושע חבר הוא לאיש
משוחית ואין אביו אלא הקב"ה שנאמר הלא הוא אביו קנן חכם עשך ויהא ירבעם את ישראל מאחרי י" ויהחטאם
מוסר אביו ואל חטא תורת אביו חזר הוא לאיש משוחית חבר הוא לירבעם בן נבט שהשחית ישראל
לאביהם בשבשים וידיח ירבעם (בן נבט) את ישראל מאחרי ה' והחמיאם חטאה גדולה אמר רבי חנין כשתי
מקלות המתוות זו את זו וידיח זהב אמרו רבי ר' ינאי אמר משה לפני הקב"ה רבנו של עולם בשביל כסף וזהב
שהשפעת להן לישראל עד שיאמרו דיי גרם להם לעשות להם אלהי זהב משל אין ארי דורס ונוהם
מתוך קופה של תבן אלא מתוך קופה של בשר אמר ר' אושעיא עד ירבעם היו ישראל יונקים מעגל אחד מכאן
ואילך משנים ושלושה עגלים אמר ר' יצחק אין לך כל פורענות ופורענות שבאה לעולם שאין בה אחד מעשרים
וארבעה בהכרע ליטרא של עגל הראשון שנאמר ויבוס פקדי ופקדתי עליהם חטאתם אמר רבי חנינא לאחר
עשרים וארבעה דורות נגבה פסוק זה שנאמר ויקרא באוני קול גדול לאמר קרבו פקדתי העיר ואיש
כלי משוחות בידו אחר הרבה הזה לא שב ירבעם מדרבו הרעה מאחרי אביו ר' אבא אחר
שתפשו הקב"ה לירבעם בכבודו ואמר לו חזרו בן ר' אבא אחר שיתפשו הקב"ה לירבעם בכבודו ואמר לו חזרו
בן ר' אבא אחר שיתפשו הקב"ה לירבעם בכבודו ואמר לו חזרו בן ר' אבא אחר שיתפשו הקב"ה לירבעם בכבודו ואמר לו חזרו

